

Reglerne om lokalisering har først og fremmest interesse for udenlandske forsikringsvirksomheders herværende forretningsafdelinger (generalagenturer), jfr. lov om forsikringsvirksomhed §§ 223 og 224.

Disse principper er imidlertid almengyldige, og de gælder også for her i landet hjemmehørende forsikringsselskaber, jfr. bemærkninger til forslag om lov om forsikringsvirksomhed i Folketingstidende 1958/59, tillæg A, sp. 102. I praksis har betydningen for disse selskaber hidtil været uvæsentlig, da næsten alle forpligtelserne lyder på danske kroner, og aktiverne på tilsvarende måde er placeret her i landet og i danske kroner. I de senere år har disse principper dog fået stigende betydning for her i landet hjemmehørende selskaber, der er datterselskaber af udenlandske forsikringsselskaber eller på anden måde, især ved tilknytning til det internationale marked, har tilknytning til udenlandsk eller international forsikringsvirksomhed.

Til nr. 9. (§ 135, stk. 2)

Ved bestemmelsen foreslås en forhøjelse fra 20 til 25 pct. af grænsen for, hvor stor en del af de midler, der er afsat til dækning af forsikringsfonden, der kan anbringes i risikobetonede aktiver.

Forbudet imod at investere mere end 25 pct. af disse midler i risikobetonede aktiver sikrer, at den største del af midlerne fortsat placeres i »guldrandede« papirer som stats- og realkreditobligationer, og beskytter dermed forsikringstagerne imod, at en ugunstig udvikling i aktiekurserne i almindelighed får til følge, at forsikringsselskaber og pensionskasser ikke kan opfylde deres forpligtelser efter forsikringsaftalerne.

Det foreslås endvidere at ophæve det hidtidige forbud for livsforsikringsselskaber og pensionskasser imod, at der af midler afsat til dækning af forsikringsfonden erhverves mere end 15 pct. af et selskabs aktiekapital. Spørgsmålet om, hvor stor en andel af et selskabs aktiekapital, der kan erhverves af forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, er herefter reguleret af de almindelige regler, dvs. af § 6, § 204 og § 135a.

Som følge af forhøjelsen af procentsatsen for investering i risikobehæftede aktiver har det været overvejet at indføre særlige regler med henblik på sikring af en jævn bonusudvikling. Dette skyldes ikke så meget frygt for konsekvenserne af tab på konkrete investeringer, men mere generelt de svingninger, der opstår på aktivsiden ved regnskabsårets slutning.

For livsforsikringsselskaber gælder, at disse svingninger kan flades ud på grund af eksistensen af en basiskapital på passivside.

For tværgående pensionskasser gælder derimod, at det er vanskeligt at opfange svingningerne på passivside.

Industriministeriet agter at optage forhandling med Pensionskasserådet om problemet, herunder med henblik på ændring af reglerne i bekendtgørelse nr. 45 af 10. september 1981 solvensmargen og kapitalgrundlag for livsforsikringsvirksomhed.

Til nr. 10. (§ 135a)

Bestemmelsen erstatter reglerne i § 2, nr. 2, og § 3, nr. 2, i lov nr. 239 af 27. maj 1981 om anbringelse af forsikringsselskabers og pensionskassers midler i erhvervsvirksomhed. Efter disse regler må et livsforsikringsselskabs eller en tværgående pensionskassers samlede anbringelse af midler i en enkelt virksomhed ikke overstige 1 pct. af forsikringsselskabets tekniske reserver og basiskapital i det forløbne regnskabsår, respektivt 1 pct. af pensionskassens aktivmasse med fradrag af ikke-forsikringsmæssige forpligtelser.

Det foreslås, at begrænsningen i stedet sættes til 1 pct. af livsforsikringsselskabets eller pensionskassens samlede passiver.

Bestemmelsen har som de hidtil gældende til formål at sikre en risikospredning, således at uheldige konsekvenser af en enkelt eller nogle få fejlagtige investeringer begrænses. Når det nu foreslås at vælge de samlede passiver som målestok, skyldes det ønsket om en forenkling af placeringsreglerne.

Reglen vil i øvrigt blive administreret således, at 1 pct.'s grænsen fastsættes efter det senest foreliggende årsregnskab, og således at anbringelse af midler i det enkelte selskab vil være tilladt indtil 1 pct.'s grænsen nås. Derefter vil ingen yderligere investering i den pågældende virksomhed være tilladt.

Investeringens værdiansættelse følger de almindelige principper i § 121. Det forhold, at investeringen som følge af kursstigning eller matematiske kursregulering i henhold til § 121, stk. 1, nr. 2, efterfølgende overstiger 1 pct.'s grænsen, bevirker ikke, at selskabet vil være nødsaget til at afhænde investeringen helt eller delvis.

Bestemmelsen må i øvrigt sammenholdes med det i § 6 og § 204 indeholdte forbud imod, at pensionskasser og forsikringsselskaber driver anden virksomhed. Disse bestemmelser gælder ved siden af den foreslåede § 135a.